

100 سال از آن روزی که یکمین یادبود روز زن به صورت اورگانیزه شده اجرا شد گذشت.

خمیر مایه‌ی این حرکت تاریخی در سال 1909 و در شهر نیویورک پا گرفت زمانی که پارت سوسیالیست تصمیم گرفت که آخرین یکشنبه ماه فبریه را روز مبارزه زن برای احقاق خود در نظر گرفته شود

بازتاب این حرکت باعث شد که در سال 1910 و در کونگره زنان سوسیالیست در کشور دانمارک زمینه‌ی جهانی شدن حرکت زنان پایه‌گذاری شود.

یک سال بعد در 19 مارس 1911 در حدود یک میلیون انسان در کشورهای آلمان، اتریش، سوئیس و دانمارک در کونگره‌ی جهانی روز زن نکات زیر را در دستور کار کونگره قرار دادند.

حق رأی برای زنان، حق زنان برای کار و اخذ دستمزد بیرون از خانه، حق برخورداری از اخذ پستهای اجتماعی و دولتی، حق تحصیل در رشته‌های که بازار کار به آن نیازمند بود.

در 12 ماه مای برای اولین بار روز زن در سوئد برگزار شد و خواستها اینها بود.

کم کردن ساعات کار با حفظ دستمزد، شرایط بهتر برای مادران بعد از زایمان، شرایط بهتر برای نگهداری بچه‌ها در مهد کودک.

این روال و روزهای متفاوت از قبیل آخرین یکشنبه ماه فبریه، 19 مارس و 19 ماه مای مشکلاتی بود بر سر راه تحقق یک روز مشترک برای بزرگداشت روز زن.

در آخرین یکشنبه فبریه 1917 زنان روسیه دست به یک اعتصاب و اعتراض بزرگ زدند تحت عنوان نان و صلح برای همه این روز یعنی آخرین یکشنبه ماه فبریه این با تقویم یولیانسک که هنوز در روسیه مرسوم بود هم خوانی داشت اما همین روز بر طبق تقویم گرگوریانسک مصادف بود با 8 مارس به همین دلیل در سال 1920 و در کونفرانس زنان کمونیست 8 مارس رسماً روز جهانی زن اعلام شد.

بعد از این روز سالیانی دراز 8 مارس از طرف زنان بلوک شرق و زنان سوسیالیست بلوک غرب جشن گرفته میشد.

سالهای 1930 تا 1945 روزهای تاریکی بود برای برگزاری روز زن به ویژه در کشورهای که فاشیستها و نازیها حاکم بودند که آن روز به طور کلی ممنوع اعلام شده بود.

در 8 مارس 1945 زنان 20 کشور در سالن بزرگ آلبرت هال در لندن در یک گردهمایی بزرگ جان تازه‌ایی به این روز بخشیدند.

اما گسترده‌گی و عمق و احترام این روز از سال 1960 و ما موج فمینیستی زنان امریکا شروع شد که به زودی به اروپا هم سرایت کرد.

در 8 مارس 1969 در دانشگاه برکلی این روز با شعارها و خواستهای زیر برای همیشه تثبیت شد.

خواستها: مبارزه برای صلح جهانی، حق زنان برای کورتاژ، مهد کودک برای همگان، همبستگی جهانی.

این خلاصه‌ایی از سیر تحولات و فرازونشیبهایی بود که زنان مبارز برای تثبیت یک روز برای گرامیداشت زنان جهان از آن پیروزمندانه گذشتند و مبارزه برای حق برابر هنوز بشدت ادامه دارد.

این مقدمه و این تحولات را شاید همگان بدانند پس چرا این نوشته |

یکمین هدف ستایش از مبارزه خستگی ناپذیر شیرزنان نامدار و گمنام جهان در گذشته و حال و آینده.

آن دیگر و در این روز یادی از شیر زنی از تبار شیر زنان کورد و شناساندن این رهبر بزرگ از ادیبخواه و ضد دیکتاتوری بانو قدم خیر لک است.

اما چرا در این روز باید از یک سردار بزرگ زن که رهبری یک جنگ رهایی بخش را بعهده داشت نوشت و این یادمان چه ربطی به خواستهای برابر طلبی زنان دارد و اگر دارد چگونه.

به عقیده من در طول تاریخ نوشته شده بشری هر جا اسمی از زنی برده شده که بر خلاف جریان آب حرکت کرده مبارزه‌آبی برابر طلب بوده و هست که زنان با هوشیاری و هوشمندی ذاتی خود از فرصت بدست آمده در این راستا استفاده کرده‌اند.

هدف این زنان مبارز و آگاه در همه ادوار در هم شکستن ساختار نامیمون مردسالاری بوده و هست .

جامعه مردسالار برای حفظ وضع موجود و بقای آن از تمامی ابزار سرکوب استفاده کرده و خواهد کرد.

این ابزار میتواند خشونت عریان باشد یا از ابزار نرم چون فلسفه، اقتصاد، دین، علم جامعه‌شناسی، هنر، یا عرف و عادات.

برای مثال در کتاب گزیده‌هایی از تفکر تاریخی که برگزیده‌ایی از آثار دانشمندان و متفکران را در همه زمینه‌ها به صورت تلیص شده بررسی میکند در صفحات 221 تا 230 چکیده نظرات روسو را از کتاب امیل آورده است.

آقای روسو با تمام آسمان و ریسمان بافی و زیور بندی نظرات خود نمیتواند این حقیقت عریان را کتمان کند که ایشان با تمام توان سعی در ابقای سیستم پدران و جامعه مردسالار دارد لپ مطالب و پیام روسو اینها است.

1 تمکین زن در برابر خواستهای مرد

2 زن چه از لحاظ فکری و چه از لحاظ جسمی ضعیفتر از جنس نر است و بهمین دلیل برای زن غیر ممکن است که بتواند از عهده کارهای بر آید که مردان انجام می دهند.

این پندار و تفکر که از پدران و جامعه مردسالار به ارث به مردان رسیده متأسفانه هنوز به شدت و در سراسر گیتی خودنمایی می کند و در ضمیر ناخودآگاه مردان جابخوش کرده و هرازگاهی این دمل چرکین سرباز کرده و جامعه مردسالار را از آن که هست بیشتر متعفن میکند .

در این روز یادواره‌ی شیرزنی کورد که برای آزادی و رهایی از زیردستی رهبری یک قیام را نمود در همین راستای ساختار شکنی است در همه ابعاد آن ، دست کم آقای روسو و اقوان و انصار قدیم و جدید را که به قدرت رهبری زنان کوچکترین باوری نداشت و ندارند کمی خجلت زده خواهد کرد.

زنان کورد در طول تاریخ پر فراز و نشیب این ملت قدیمی و باستانی همواره حافظ بقای این ملت بزرگ بوده و هست.

یکی از این سرداران بزرگ کورد بانوی آزاده قدم خیر لک از ایلام است که علیه بی عدالتی و تظلمات نظام رضا خان پهلوی قیام مسلحانه نمود که به قیام پشتکوه معروف است.

قدم خیر فرماندهی و رهبری هزاران جنگجوی کورد را به عهده داشت.

این رهبر و آزاده زن بزرگ بی وقفه 5سال با شاه و ارتش اشغالگر شاه ایران جنگید و در این 5 سال هیچ وقت در میدان نبرد

شکست نخورد. در پایان رضا شاه چاره‌ائی نداشت و با دسیسه او را به مذاکره و آشتی و صلح دعوت کرد برای این منظور نامه‌ائی همراه با یک قران امضا شده برای قدم خیر و مبارزین ارسال داشت که در آن از صلح و آشتی دم زده بود.

متأسفانه مثل همیشه ما کوردها به این خاطر که قول در فرهنگ ملی ما ارزش عمیقی دارد و مقدس است ولی برای دشمنان ما کوچکترین ارزشی ندارد در طول تاریخ بر بیشمار از رهبران ما سر را در راه صداقت به قول بر باد داده‌اند ، سردارانی چون خان لپ زرین ، سمکو ، .... و در همین راستا قدم خیر و سرداران بزرگ به این میعادگای مرگ رفتند

و دستگیر شدند و همان شب 17 نفر از فرماندهان قیام پشتکو تیرباران شدند و سردار کورد قدم خیر بانو اسیر و در زندان فریب و جبونی دشمن پیر و فرسوده شد و زندگی پراز افتخار این رهبر بزرگ و این آزاده زن به اتمام رسید.

خوب قدم خیر بانو ، سردارم ، سردار کورد در این روز تاریخی 8 مارس چه گویم و چه نویسم جز این که گویم مرا ببخش سردارم که در رکابت نبودم و کاش بودم و ضربه‌های اشغالگران را با تو قسمت می کردم ، کاش بودم و در تاریکی سیاه چال استبداد از جنگلهای سر سبز کوردستان و از قللهای سپید پوش اوشتران کوه برات می گفتم و آواز گهل گهل نازاران یاده‌تان ومخیر را برات میخواندم .

یادت نازنین در قلب ما و در تاریخ خونین و پر افتخار ما جاوه‌دانه است.

در آخر سردارم، سردار کورد روز 8 مارس را به تو و به تمام زنان حماسه آفرین و شجاع و گمنام در سراسر گیتی تبریک می گویم.

حسین سعیدی اویسال/سوئد

منبع > زنان نامدار کورد نوشته عبدالجبار جباری